

ВІХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Від нашого кореспондента.

Усі керівні органи поодиноких галузей народного господарства України сконцентровано в Москві. Там знаходяться центральні керівні органи продукції українського вугілля, чутуну, сталі та цукру, хоч відомо, що центр цукрової продукції є власне на Україні. Під госпцентр чукрового промислу Україна останнім часом трактується як значимий госпдларний район Росії і в урядовій літературі економічної номоналітурі називається вона „дожня область“, „югозападна область“, „чорноземний район“ т. п. Невадом злишке мабуть зовсім нова Україна, як відомо неспотрибна. Як українське народне господарство експлуатується безопціадно російською метрополією, це блискуче докзала Влобуєв і його аргументи сьогодні бляжине між козинецудь актуальнішим ніж того, що

його закричали, загрожували й прокляли і він їх під терором мусів формально зречися. Господаря залежності України від російської метрополії символізується дуже чітко тією залізничною залізницею, що йде з Києва до Москви. Казанські писакі урядових газет на Україні поважають і зазвжди тій магістралі час де часу у якийсь телесний захват, немаче не знати яке шаста десь пона для України.

Коли ходять гро господаря досягнення, то немає деох думок, що такі досягнення, як у цілому Союзі, так і на Україні є. Одне багато з них, і за цілого ряду причин, про які тут не час і не місце говорити, мають рідше чисто формальне, цифрове значення. Треба дуже критично й осторожно ставитися до того статистичного шарлатанства, статистичних фікцій та „конюгівів й футури“ (радянські статистики дуже часто орудують цифрами тих досягнень, що їх ще немає і які мають бути швидко здобуті), що при їхній допомозі урядові крути ССРР, хочуть фактизувати так своїх громадян, як і закордон.

Щож українським робітникам й селянам із Дніпропетровська і Дніпропетровщини, коли не вони ними орудують і управляють, а прислани із російської метрополії бюрократи і то в першу чергу на користь і в інтересі тієї метрополії? Що їм із тих, часом навіть значних, технічних та промислових досягнень, коли вони самі, вже від ряду літ у злиднях, голоді, холоді та поневірі кождоють своє життя? Не вірите? Так почитайте уважно ці листи, що до Вас самих, або до Ваших сусідів пишуть. Ваші такі знайомі або країні, робітники і селяни, що перебувають на Україні, а не якісь петлюрівські агенти.

ЯК ВИГЛЯДАЄ У ПРАКТИЦІ КОМУНІСТІВ САМООЗНАЧЕННЯ НАРОДІВ

У діячій т. зв. національного самоозначення теж багато шарлатанства. Мимо того, що так багато і високопарно декламується про самоозначення націй, то це самоозначення в самому Рад. Союзі дуже проблематичне. Адаже українська Кубань, полуднева Вороніжчина і Курщина, що належать до етнографічної української території і безпосередньо із нею граничають, по нинішній день знаходяться поза межами УСРР і чомусь вховають досі у склад РСФСР. Цю справу між іншим дуже гостро порушував покійний Микола Ол. Скрипник, за що удостоївся назви сепаратиста та шовініста. Власне адже останньої передсмертної наївки проти нього, коли йому поставлено питання: „тов. Скрипник, ваша поставка питання означає вимогу приєднання до України Кубані, частини Вороніжчини, Курщини тощо“, то Скрипник відповів: „я ніколи від цього не відмовлюсь“. За таку позицію в укр. нац. питанні названо його петлюрівцем, контрреволюціонером і т. п., значить домагання на основі, так шумно голошених засаді самоозначення народів приєднання української Кубані і суто українських частин Полудневої Курщини і Вороніжчини до України, це контрреволюція і петлюрівщина. А на о-

снові яких то насад ці території, як теж і сусідуючий безпосередньо з Україною Крим, належать до Російської Соціалістичної Федеративної Соціалістичної Республіки?

Може би нам це популярно розтлумачити „полтику“ із „Ілюстрованих Газет“ і тим подібних „Критик“. Тих справ на Україні багато порушувати не можна, бо по перше, вам скажуть, що вони не мають ніякого відношення до засаді самоозначення народів, очевидно, на основі славної муринської дьогіки й етики, „де засаді що іншого“, по друге, можна мабуть легко понасти у конфлікт із радянським морним кодексом „за спробу відірвати часті від цілости“. (Ще нам звідкись трохи знайоме, правда?). Те „самозначення“ розвинулось на Україні до того, що сьогодні там немає буквально ні одного самостійного, республіканського, незалежного від Москви народнього комісаріату, що їх декілька України мала на основі конституції із 1923 р.

ЛІКВІДАЦІЯ АВТОНОМІЇ УСРР.

Отож спершу ліквідовано нар. комісаріат земельних справ, оставивши на Україні лиш його експозитуру, підлегу всесоюзному комісаріатові в Москві. Вітак в ехидний і хитрий спосіб скасовано нар. коміс. внутрішніх справ, передавши ніби його агенду Вуцикові, а за посередництвом його по суті всесоюзному Цикові в Москві. На місце давних округ, запроваджено великі області, і підчинено усю українську адміністрацію безпосередньо московському центрові так, що Москва має право і можливість, безпосередньо втручати у справи якогонебудь Радомисля, Погребища, Пиритина чи Кобеля на Україні. Таким чином позбавлено державу одного із найпримітніших атрибутів її державности, себто права, самій управляти своєю територією.

Далше скасовано по суті найважливіший під шю пору для України народний комісаріат освіти, підчинивши усе фактале середнє і вище шкільництво на Україні відповідним всесоюзним комісаріатам у Москві (як ось усі агрономічні школи наркомземові, промислові школи наркомпрому і т. д.), залишивши під доглядом українського наркому освіти лише початкові школи і педагогічні інститути та ВУАН. В такий то теж підступний і ехидний спосіб скасовано по суті один із найважливіших українських наркоматів, перемінивши його на якусь ніби кураторію української шкільної округи.

Немає на сміх та на гуму, лишився був один-єдиний самостійний комісаріат-сірота, а саме комісаріат юстиції (справедливості). Та й тому сараці не дали довго жити. Оце саме недавно ухвалою всесоюзного Цикла, встановлено уряд всесоюзного оберпрокуратора, якому підчинено між іншим наркомат юстиції усіх союзних республік, значить і України. Такто знола завдяки хитрому і рафінованому посуєнню Москви, без розголошу й слави, помер останній з останніх, принаймні формально незалежний досі від московського центра, український республіканський наркомат.

Значить централізація повнісінька. Із славної всесоюзної конституції остали на Україні (як це дотепно кажуть у таких випадках росіяни) „рожки да ножки“.

Чомусь ще оставлено неначе на ізарути над „хатками хахлами“ назву „Українська Соціалістична Радянська Республіка“. Але мабуть і ця назва скоро зникне. Як такі признаки можна помітити, як це вже було зовсім, у господарській галузі.

МОСКОВСЬКИЙ ПІЕТ НА УКРАЇНСЬКОМУ КУЛЬТУРНОМУ ФРОНТІ

У культурній діячості, Україна переживає переломову добу. Був вправді короткий час бурного розвитку української літератури, мистецтва та науки. Тиме на цьому фронті сідні грізні признаки розвалу. Без міри перепадає можна сказати, що вся українська культура переходить під поліційним доглядом московських і міських русотіянів та їх місцевих формалів, в особах яких хоч нівті асеукраїнським агітпропом, рідких хитроїдей Петлюрівських формалів, Хандя, денунціє у великій статті в харк. „Комуністі“, перед русотіянів і Москвою, навіть український, академічний правопис, уведення перед кількома літами Всеукраїнською Академією Наук і урядом, добачуючи в ньому признаки української контрреволюції і петлюрівщини. Цей русотіянівський денунціє приміром авторів цього правопису, через введення таких слів як „сочка“, яка по російськи значить „линка“ й тому на думку Хандя й по українськи повинна зватися „лінка“ або теж „поземид“ по російськи „горизонтальний“, значить і по українськи повинно бути „горизонтальний“ і т. д. і т. п. — отож, що автори цього правопису ні менше ні більше тільки виставили хотіли відірвати українську мову від „братньої“ близької їй російської мови, вводячи до славянської української мови оті контрреволюційні, петлюрівські і сепаратистичні терміни. Можна було посприяти на зрп поватістю Хандя і йому подібних, невігастів, щоб ті денунціяції не була получена із скаженою наївною цілий ряд людей, між іншим і на Скрипника, який та і на правописний фронті мав (на думку Хандя) шпигу і покровительствував петлюрівщині і контрреволюції.

Усі, коліся такі жині, літературні організації українських письменників розгромлено до шенту, створивши по приказу з Москви одну-єдину всесоюзну письменницьку організацію письменників, до якої під прикриттям мусуть належати усі українські письменники. На літературному фронті до голосу приїшли оберхолаї поком Микетенкі і Куликів, люди без ніякого талану, які тільки з умінням держати ніс по вітру та орієнтуватися кожнорчасне начальство, та змінним робити дозвілські доноси на своїх товаришів по перу. Ці холаї і зверхні керівники українським літературним фронтом, завели тепер українську літературу до якихсь кричущих конячих, свинячих і сталіських панегіриків (смакотів), називаючи оцю асю халятуру соціалістичною літературою, перескочують „соціалістичним реалізмом“, і по суті, можна сказати „реалізмом шаукаючим“.

ЧЕРВОНІ ГУБЕРНАТОРИ НА УКРАЇНІ „МАЛОРОСІ“

Небувалий досі, скажений настрій на Україні почався із приходом до Харкова з великими повномощами від Сталіна Постишева, старого, злиного ще з асо-

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 26. ЛИПНЯ 1933.

ВОЛОДИМИР ОСТРОВСЬКИЙ.

3)

ГОЛГОТА ПИСЬМЕНСТВА.

Народництво і європеїзм. — Рекляма і літературні таланти. — Значіння менших талантів.

VII.

— Застій у письменстві. — чуємо, — нема нічого вартісного, старші видихалися, молоді нічого цінного не дають!

А в редакціях і в портфелях видавців гори рукописів... Чи нема тут якоїсь штучної заборони на живий письменницький річ?

Придивляючись до нашого видавничого й рецензійного Парнасу, спостерігаємо на ньому такі явища. Передовсім глибокий поділ на дві групи: народницьку й європейську. В тій і другій групі сильні аперцепції, щось з „учорашинього“ дня й відсутність нашого українського „сьогодні“.

Народницька, національна група видавців і цінувачів літературних творів мірне нові твори міркою патріотизму минулих часів. Історичні й побутові повісті, козаччина, відомираюче життя йшчанства і дрібної шляхти, колишній свячений побут, спомини, недавня війна, національна боротьба... Я все у старому патріотичному дусі й в старомодній формі, — ось світ цієї першої групи.

Друга група живе в „європеїзмі“. Що не нагадає творів того чи іншого європейського письменника, що не наслідують тих чи інших європейських форм, течій, аспірацій, — все це для неї безвартісне, мале, хуторинське.

Щодо сьогоднішнього українського життя, то тут маємо значну люку. Це життя не нахилило собі належного зацікавлення серед цих двох груп видавців, не можуть аперцепціями вчорашніх зацікавлень і інтересів. Навіть більше, обличчя сучасної дійсності декого з них змає. І не веде до того, що деякі старші письменники примушені мовчати, а молодші, які

природно найсильніше приймають цю сьогоднішню дійсність, не можуть перескочити через видавничі перешкоди, щоб дійти з своїми творами до мас.

Усе це разом і починається в деякій мірі до застою в красному письменстві. Щоб оживити його, треба ці перешкоди усунути й дати можливість письменникам змальовувати сучасність і відходити й від „етнографії“ і від виключного наслідування „європейців“.

Знаю, що в цьому місці почую голоси спротиву. Але й вірю, що багато з тих старших і молодших письменників, яких вабить сьогоднішня українська дійсність, погодяться зі мною. Зрештою, щодо національного духа й тіла краснотого письменства, то в останніх часах уже багато висвітлено. Лише своєрідне мистецтво — з яскравою національною печаттю може захопити свої маси й звернути увагу читачів, яких завжди більше цікавить природно-оригінальне чуже, ніж наслідування свого, хочаб і великого.

Тільки такі літературні твори, що матимуть усі ознаки нашої своєрідної української окремішності й нашого своєрідного творчого духа й то в сьогоднішньому дні, можуть викликати ширше зацікавлення в світі нашого письменницького творчості.

Отже, ледяя чи вдається нам оживити наше письменство, себто підняти творче напруження й старших і молодших письменників, якщо видавничі апарати не будуть прихильно звернені до багатогранного „сьогодні“.

VIII.

Ще одне питання, яке вважають в літературних колах за дуже „делікатне“ й близьке, — це питання реклями й популяризування письменників.

В музичних, театральних і малярських колах рекляма здобула вже собі права громадянства. Майже ні один талант уже без неї не обходиться. Навіть світової слави співаки й актори раз-ураз відчувують потребу її. Вже нікого не дивує, коли їхній антрепренер, а навіть і самі ці мистці зголошуються до редакцій і приносять оклямові записки про себе з усіма

похвалами, віршіками з часописів, читачами і т. д. Славнозвісного фільмового актора, співака, музику навіть годі собі уявити без подібної попередньої шумливого реклями. В західній Європі поволі рекляма завойовує собі місце і в літературній діячості. Бернар Шоу без реклями того чи іншого роду теж не обходиться.

В нас реклямування письменника вважається за щось неестичне. Навіть гірше, наша влада дуже часто стоїть на перешкоді до робити комусь реклями. Інша річ — розкритикувати письменника, вказати на його хибні, навіть з його „страшні письменницькі гріхи“! Ми ж здрі, ми не зносимо чийсь популярності, чийсь маємо нахил і потребу принизити когось, чи підноситься над сірою масою хочаб на один сантиметр. Ця влада особливо дає себе відчувати в літературних рецензіях. Тому навіть вшні видавництва, яким залежить на збуті книжок, не відважуються на широку рекляму й популяризування своїх авторів.

Коли видавництво вважає за одну з форм торгівлі, то брак цієї реклями є одною з причин літературного застою. Бо коли книжка не розходиться, видавництва не мають пачевого капіталу й відтягаються від видання нових творів, то в кого з письменників може зватися запал до праці й додатний психічний настрій необхідний для творчого процесу? Отже, оживлення видавництва і збуту книжок за допомогою реклями є одним з засобів до оживлення нашого письменства.

Побоювання, щоб не дозволить робити рекляму маловартісному творові чи малому талантові — старий забобон! Маловартісніше одного видання світу не побачить, зате дійсно цінне на добрий реклямі витримавши видань. А врешті, хто є цим непомірливим критиком і цілковито об'єктивним виразником зацікавлення широких мас?

Не біймося видавати якнайбільше, коли хочемо оживити наше письменство. Читачі краще пересіють літературні твори, ніж заматюють об'єктивні й припавкові критики.

(Домічення баче)

рединь подвигів, русотіяпа. Цього Постишева 1928 р. в часі шумськиського розламу, щоб обдурити собі до- р-тбу із шумськиськом (який власне між іншим казу- вав на шкідливу роботу русотіпів, покром Постишева), кинувши в Україні до Москви. Тепер він у всій „веди- чі і славі“ вернув як побідник на Україну назад на до- помогу старим своїм русотіпським компаніонам і спо- давникам, як от приміром Затонський. Цього Затонсько- го після уступлення Скрипника, неначе глумлячись над Україною, іменовано на його місце народнім комісарем освіти. Дійсно кращого ліквідатора української куль- турні і науки, годі було знайти навіть із свічкою.

Постишев належить до тих русотіпських типів, що сидів в ЦККПБУ, а навіть у політбюрі, і які так пре- красно виживають в українських справах, що коли сво- го часу обговорювалися на політбюрі справи асигнуван- ня грошей на пам'ятник Франка, то один мудрець (іден- тичний приятель Постишева із ряду русотіпів) глибоко-ро- зумно зазначив: „Пусть етот Франко, напишет сам про- шеніє“ (сік).

Зовсім другим разом, коли в часі шумськиського розламу читано раз на політбюрі із „Літер. Наук. Віс- ника“ протиділовницькі статті Донцова, щоб ілюстру- вати мовляв, вплив Донцова на шумськитів, то дру- гий подібний мудрагель, думаючи, що Донцов належить до партії, естужувавши в переборді кулаком об стіл, кли- кує грізно: „Вибросіть каналію з партії“. Це два із чис- лених меншого калібру „дівірських скандалів“ політ- бюра ЦККПБУ й вони найкраще ілюструють рівень, мен- шальність та політичну зорієнтованість в українських справах таких, покром Постишева.

Виявляючись у жорстоку, затижну і безнадійну бо- ротьбу на сільському фронті, із колгоспним і позакол- госпним селянством за хліб, для якої то боротьби Пости- шев був власне присланий на Україну і домічав собі на тій боротьбі зуби, Постишев, Затонський а за ними всі їхні хахлацькі підбігайки, як от Панас Любченко, Хаван, Таран, Микитенко, Кулик і т. п., кинулись із лю- тістю на беззахисний та безборонний український культурний сектор. На цьому секторі почали вони шу- кати головного винуватця усіх лих і нещаст, що їх тепер терплять, зарвавшись сталінські бюрократи на господар- ству, а головним сільському фронті. На перший вогонь пішов очевидний номінальний керівник і представник цього культурного сектора і в умі Постишева найваж- ливіший винуватець усіх нещаст в ділянці господарства, незалежний наркомос М. О. Скрипник.

Нещасного Скрипника почали тровити неначе на даний знак, усі ці сталінсько-постишевські гончі соба- ки, усі ці Затонські, Панаси Любченки, Микитенки, Ха- вані та інші хахлацькі шушала і то тровити так скаже- мо а заіло, неначе якого дикого звіра. На ньому не о- ставлено ніякої сухої нитки, обвинувачуючи його у всіх можливих і неможливих гріхах і знушаючись по- хамськи над його революційною та чисто людською гім- ністю. На нього то, на чолі помешаних цуциків, з піною на устах, з лютістю, уоружений в слівник найбільш цві- тистий і неперемірний совітської лаяки накинувся спер- шу як пазури ЦККПБУ, а опісля на паєнумі харківського обкому, сам Постишев.

В який спосіб такі гидкі типи потрапляють знуша- нись над людиною, нехай засвідчить такий цитат із про- мов Постишева: „Але марно намагається і тепер ще ворог сховатись за спину тов. Скрипника. Тепер сам тов. Скрипник тре спину жорстокою мачалкою, але не задю міжно пиятискує. Доведеться допомогти йому трохи. Підкреслення усяди мої В. С.) (См.х. опаски) („Хар- ківський Пролетар“ з 3. липня 1933 ч. 146).

Людину п'якують як дикого звіра, прямо всаджу- ють їй заряддя смерті до руки, а вихована Постише- вим, Затонським і їм подібним сучасним „дождя- м“ схибнутий аудиторія сміється і плеше. Так потре- фляв живий „дожді“ спроститувати партійних чинов- ників.

Думаємо, що наведеного доволі, щоби зро- зуміти весь жах того, що твориться тепер на У- країні і що примусило й комуністичне сумління українця закричати з болю.

ІДЕМО ЗАКОРДОНІ!

29 липня — До Франції і Бельгії

4 серпня — До Воєни Великої Британії

15 серпня — До Шотландії

21 серпня — До Англії і Бельгії

Цини білетів від 100 золотих.

2 вересня — до Африки, Греції і Туреччини

Цини білетів від 600 золотих.

Непотрібні закордонні паспорти.

Инф. і продаж білетів ЛІНІЯ ГДИНІА-АМЕРИКА

у Варшаві вул. Маршалковська 116, Тел. 547-47

у Гдині вул. Вашингтона, у Львові вул. На Бло-

не 2, у Кракові, вул. Любич 3, у Ряшові вул. Грот-

гера 1004. — Також в бюрах подорожі.

До дискусії над справою Всеукраїнського Національного Конгресу.

ДЕЩО З ПЕРЕПИСКИ В СПРАВІ СКЛИКАННЯ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО КОНГРЕСУ.

Лист д-ра С. Демидчука (Америка) до професора Н. (Прага.)

(Докінчення).

Поділяю Вашу цінну думку, Дорогий Пане Професоре, що наше внутрішнє положення в на- тастрофальне. На наше щастя, від часу написан- ня Вашого листа підписали пакт чотирьох дер- жав, а гарантією мира на десять літ. Отже впро- довж цих десяти літ ми повинні перевести намі- чену організацію, воли ми нація. Як ми не нація, то нема що кінчити одиницям своє життя само- губством. З такого етнічного матеріалу, як наш, ще може повстати нація. Лише процес буде тривати довше, а ми від себе положимо свою це- голку.

Упродовж п'яти літ мусимо покликати Укра- їнський Конгрес до життя. Як ми його покличе- мо скорше, то не шкодить. Як пізніше, буде але, бо покажеться, що ми ще не нація. А часу треба доволі на скрісталізування думок, на переве- дення агітації, на підготовку апарату, на збірку грошей.

Питання грошей оставмо покищо на боці. Візьмим за аксіому, що американо-єврейська еміграція має все гроші на такі цілі, а виринає лише пи- тання, як ці гроші дістати. На це є мізок і час. Ваш проєкт податку прийде під наряди делегації.

Перш усього кожна важна справа вимагає теоретичної підготовки. Отже Вам мабуть при- паде роль німецького Фіхте, бо Ви є професором. Чи не могли би Ви, Дорогий Пане Професоре, за час вакацій, передумати теми на яких 25 *універ- ситетських викладів*, і вистоложити їх чи у своїй школі, чи може на візьому Українському Уні- верситеті в Празі, в ролі Фіхтових „Промов до Німецької Нації“, отже по нашому „Лекції май- бутності Української Нації“, а в них порушити всі найбільші питання нашої теперішності і спосо- би їх розв'язки, користуючись практикою й заса- дами наших теоретиків (хочби Липинського), чеських (Масарика), Італійського фашизму, ні- мецького гітлеризму, католицької дисципліни — але все пристосоване до наших потреб і сил. Лекції не мусять бути цілком оригінальними, бо- же дуже важна справа, але можуть бути еклек- тичні, зате Вами спеціалізовані і вистолошені. Ви згадуєте про поета Олесе. Як він практичний мислитель, може Вам багато допомогти, тим більше, що він уже має авторитет. А може зможете опра- цювати теми на спілку з іншими національно- державними українськими філософами, а які- ми можна буде переписатися за час вакацій і лі- стати поміч у своєму часі. Тільки, що такі лекції

повинні бути опісля апрофоровані також в украї- нській пресі на цілому світі.

У нас ізаталі недостатка підваги поставити свій авторитет, і тому ми виходимо занате скромними там, де цього непотрібно Як Ви, Ви, Пане Професоре, були державним урядовцем, практичним народнім діячем, воєнним стра- ником, а тепер маєте катедру, то Ви повинні ту- тися на силах виступити як піонер-теоретик, а метою досягнути практичні висліди в недале- кому майбутньому, бо власне цю недалеку будуч- чину маємо на оці.

Ваших листів, писаних до мене, я не можу оголошувати друком, але не можу сам розпо- чати дискусію над Пан-Українським Конгресом. У своїй останній статті в „Амеріці“ (вола була поміщена і в „Канадському Фермері“) я ска- зав, що як ніхто не відзнається на мої прова- зиції, то це хіба з моєї сторони боротьба з вітра- ми. Отже, як я так сказав, хтось повинен са- мочинно підняти дискусію на цю тему без моєї спонуки, а я опісля можу забрати голос у диску- сії, коли заїде потреба.

Зате я вже започаткував у Нью-Йорку прак- тичну підготовку до Конгресу, переїздив декіль- ка разів з тут родиною українською фазовою інтелігенцією і подав їм ідею скликання Аме- рикано-Українського Конгресу, як засобу до реалізування ідеї Пан-Українського Конгресу. Ця ідея зможе зібрати біля себе якраз загал ту родиною української молоді в будучині, бо те- пер ця молодь ще не повнолітня. Але за п'ять літ вона дійде до повноти літ. Зрештою я не бачу нішого гасла для втримання тут родиною моло- ді при українській ідеї. Все інше є лише поміч- ним засобом до чогось вищого.

Крім того я не залишив нагоди поширення ідеї Конгресу між старою імміграцією. Як член великого нью-йоркського товариства „Дністер“ я поставив резолюцію, прийняту на зібранні „Дні- стра“ а дирекцією для його делегатів на Кон- венцію його Матірньої Організації, тобто Україн- ського Народного Союзу, що відбулася в Діт- роїті у травні, щоби делегати відвідали на Кон- венції справу скликання Конгресу. Делегати так зробили, а Конвенція доручила розглянути цю справу урядові Українського Народного Со- юзу, якого органом є газета „Свобода“ в Діт- роїті, Н. Дж. Однак УНС. такими справами безпосередньо не займається, зате він підтримує організацію „Об'єднання“, яка буде мати свій конгрес 24 жовтня 1933 р. Я буду старатися бути на цьому конгресі „Об'єднання“, а добре булоб, щоби до того часу Ви могли організувати в Празі якийсь гурт ініціаторів скликання Пан- Українського Конгресу і приєднати якийсь ко- роткий елєбарат у ція справі а проханням, по- рушити справу Конгресу на нарадах конгресу „Об'єднання“. Отже тоді буде удар з двох боків: Об'єднання і від Вас. Одрімо я саробую ще при- відісати і від Вас. Одрімо я саробую ще при- відісати дорожню спонукати канадійців, щоби в- слали делегацію на конгрес „Об'єднання“ і спре- бували довести до співвідісати еміграції у Злуче- них Державах та в Канаді. Як ініціатор, мушу бути дуже обережним у висуванні свого імені бо в нас люди дуже зависли за ініціативу і мо- жуть не лише вбити справу, але ще і мене са- мого так прийняти і притоптати, що я зовсім на- міта не буду міг вийти з чимсь прилюдно. Я власне тепер щодня приходжу до себе а таког- другого чергового особистого погрому, який я потерпів, коли пробував стати насувір для при- родних бігонів, який толочив усе, що було в нас ідейної і агітаційної загальної еміграції всіх чин- ників, то треба бути дуже обережним у досу- відісати в вперед.

Англійський уряд бажає зміни у способі полагоджування меншостевих справ у Союзі Народів.

На запит посла Крушанка (дня 10 ц. м.) за- явив секретар закордонних справ сер Джан Сай- мон, що на сідмидесятому засіданні Союзу Народів англійський уряд подасть через своїх заступни- ків пропозиції деяких змін у полагоджуванні меншостевих справ у Союзі Народів.

Як відомо, цю справу вже враз обговорюва- лось в обох палатах англійського парламенту. Внесення на зміну існуючого досі способу по-

лагоджування меншостевих справ поставив був свого часу лорд Ноад-Бакстон у палаті лордів у зв'язку з українськими петиціями. Він обстою- вав погляд, що „домітет трьох“ повинен стати сталою інституцією, щоби меншости мали змогу свободіно висказувати свої зажадання і щоби їм подавали до відома про долі їхніх петицій.

(Україно, Лондон).

Господарська конференція кінчиться.

ЛОНДОН, 24. 7. ПАТ. Фінал економічної конференції буде цього тижня. Сьогодні попол- нідеться засідання монетарно-фінансової ко- місії, на якій французький міністр справу Боне,

референт комісії вложать свій швіт. Завтра відбудеться засідання президії конференції, яка устійнить програму кінцевого засідання а чет- вер, на якому конференція буде відложена.

Мілітаризація німецьких шкіл.

САРВРІКЕН, 24. 7. ПАТ. Кореспондент „Ма- тей“ повідомляв а Ахену, що директори середніх шкіл на шлій території німецької держави одержали інструкції в справі навчання мого-

в виданні гранатами і стрілянині а пріві та ре- вольверів. Вирани приписали діти на тилішні. Вчити муть члени гітлерівських штурмових ор- ганізацій.

„Немо профета йн патріа“, отже тому Ваш заклик буде тут більше цінний, ніж мій. З тим треба рахуватися і використовувати цей факт відповідно. А що в Америці поплачує новість, то новий заклик може мати також і повні вигляди на powodження.

Виставова Корпорація в Шинга досі не відгукнулася на мій поклик. Там, грім д-ра Сімея-Сіміяновича, взяли верх люди, які в минулому мене особисто, як націоналіста, найавантійше поборювали, і хоч дехто з них змінив свої переконання, то вони не мають ластівки віддати, щоб до мене особисто віднести інакше, як перед тим. Тимто, хочби вони й були тієї самої думки, що я, вони її не поставлять прямо, хіба в формі якогось „Освітнього З'їзду“, про який я не маю ближчих даних ні з прилюдних оповісток ні дорогою приватної переписки. Але це зовсім

можливе, що якийсь дівидо до якогось освітнього конгресу, то поза ним можна було порушувати Пан-Український Конгрес. Крім того Виставова Корпорація, як строго діловий комітет вистави, не повинна прилюдно такими справами займатися, а дати відповідних людей до заініціювання справи.

З вище написаного Ви, Високоповажаний і Дорогий Пане Професоре, зможете зрозуміти мої думки про Пан-Український Конгрес і мою, яку я аможу відіграти в його підготовці. Богато не зроблю, але сповню свій обов'язок по моїм силам.

В надії на дальшу цінну думку, чи то приватною чи прилюдною дорогою в цій переважній справі.

Здоров'я Вас усім найкращим та остаю з високим пошануванням для Вас
Д-р С. Демидчук.

Новий самоуправний закон.

IX.

Права повітової ради та повітового виділу.

ПОВІТОВА РАДА.

Членами повітової ради є радні і члени повітового виділу. Про вибори до ради і виділу ми вже казали. Членом повітової ради можна вибрати кожного польського громадянина без різниці полу, що скінчив 30 літ життя і володіє польською мовою в слові і письмі. Член повітового виділу мусить ще мати окремі кваліфікації, які означають міністр внутрішніх справ. Члени волосних і міських управ, солтиси і підсолтиси не можуть бути повітовими радними. Уряд члена повітової ради є почесний, а член ради, виділу і комісії дістає тільки діти і зворот коштів дороги. Не може він входити з повітовим комунальним зв'язком у ніякі правно-приватні взаємини і не може бути платним державним або самоуправним урядовцем даного повіту або мати платну посаду в повітовому виділі.

КОМПЕТЕНЦІЯ ПОВІТОВОЇ РАДИ.

Повітова рада є представницею повітового комунального зв'язку й у його справах є рішальним і контролюючим органом. До компетенції повітової ради належать такі справи: 1) затвердження повітового бюджету і річного рахунку, 2) одноразові видатки поза бюджетом понад 500 зол. річно, 3) затягування позичок, 4) повітові статuti про те, як вводити і стягати повітові податки і оплати, додатки до державних і волосних — міських — податків і установлювання монополій, 5) вибір членів повітового виділу і виключування членів ради, 6) вибір комісії, 7) означування регуляміну для ради, виділу і комісії, 8) означування числа повітових комунальних урядовців і їхньої платні і 9) справи, передані раді окремими законами.

Повітову раду скликає її предсідник (староста) найменше раз на чвертьріччя, а крім цього може її скликати і частіше, коли цього зажадає найменше одна чверть частина радних. Засідання ради є явні. До важности в деяких справах треба присутности 2/3, а зправила половини числа радних.

Члена повітової ради можна виключити з одного до трьох засідань повітової ради на знесок предсідника за невідповідну поведінку або перепону в нарадах і то рішенням 2/3 присутніх, або і зовсім виключити його за ганебний учинок; не може бути він присутнім на засіданні, коли йде про його матеріальний інтерес, його кривдників або посвоячених до третього ступня. Предсідник ради може покарати радного, який без пояснення причини не приходить на засідання, гривною від 3 до 25 зол.

На засіданні треба кваліфікованої більшості 2/3 присутніх, коли радять над позичкою, продажою нерухомостей і в справі регуляміну повітової ради та повітового виділу. Якщо через брак кваліфікованого числа членів не відбулося одне засідання, чергове засідання рішає при звичайному комплеті, а радні, що не явили-

ся без причини на це чергове засідання, підпадають гривні від 10 до 100 зол. Член ради трапить мандат, коли без причини не явиться на три чергові засідання. Урядовець повітового виділу за дозволом предсідника може забирати голос на засіданні ради у справах свого ресорту. Засідання є явні, а на домагання 1/4 радних тайні. З них списують протокол, а рішення покладають до публичного відома і у відписі надіряній раді.

ПОВІТОВИЙ ВИДІЛ.

Повітовий виділ, вибраний повітовою радою на п'ять літ, складається з шести членів і повітового старости як предсідника, що скликає засідання принайменше раз у місяць. Засідання мусить він скликати, коли цього зажадає двох членів виділу. До важности ухвал виділу треба присутности предсідника або його заступника і щонайменше трьох членів виділу.

Повітовий виділ: 1) приготує справи, що мають увійти під наради повітової ради, рішає у всіх справах, що не вимагають постанови ради, або яких рада собі не застереже та означає спосіб виконання постанов ради, 2) виконує чинності, поручені державною властю і законами, 3) виконує дисциплінарну владу над службовиками повітового комунального зв'язку через упіщення, догану, гривню до 100 зол., перенесення на уряд нижчої категорії і усунення з уряду.

Повітовий виділ може до двох тижнів зажадати ревізії таких рішень повітової ради, які: 1) насилують повітову ординацію або обов'язуючі закони і 3) є невикональними, або можуть принести шкоду для повіту. Те саме право має предсідник щодо рішень повітового виділу. Піддане у сумнів рішення повітової ради або повітового виділу стає остаточне, коли приймуть на найближчому засіданні більшістю 2/3 голосів.

ПРЕДСІДНИК ПОВІТОВОГО ВИДІЛУ.

Предсідником повітової ради і повітового виділу є повітовий староста (або його заступник). Він приготує внески на засідання повітового виділу, проводить нарадами повітової ради і повітового виділу, виконує їх рішення, полагоджує біжучі справи і іменем повітового комунального зв'язку підписує всі писма. Документи, на основі яких повітовий комунальний зв'язок бере на себе зобов'язання, мають мати підпис предсідника і одного члена повітового виділу та урядову печатку. Предсідник приймає службовиків повітового комунального зв'язку, вислухавши думки повітового виділу. Він теж полагоджує самостійно у негайних випадках усі чинності, що належать до обсягу діяльности повітового виділу. Однак на найближчому засіданні повітового виділу мусить він виеднати затвердження для своїх розпорядків.

Пос. д-р Ст. Баран.

Новий військовий розпорядок у Німеччині.

БЕРЛІН, 24. 7. ПАТ. Оголошено розпорядок, що зміняє дотеперішній військовий закон німецької держави. Важний аміні містить 17 артікул, на основі якого райхсвер має обов'язок дати допомогу на випадок загрозлення публич-

ного порядку у союзних державах. Крім того міністр райхсвері має право стосувати військового закону на службовців, занятих у підприємствах публичної ужиточности.

Проти „українського сепаратизму“.

„Морнінг Поуст“ з дня 21 п. м. приносить сенсаційну вістку (з Берліна) про те, що Польський договір, силою якого Польща діставала змогу в грошах, зброї та амуніції. Крім того комітетичний Третій Інтернаціонал поведе революційну акцію у нутрі Німеччини.

„Окремий розділ того протоколу — подля корреспондент „Морнінг Поуст“ — у — відноситься до спільної акції на випадок самостійняк Союзу націоністів 26 мільонів, а в жовтні Польщі від 5 до 6 мільонів, головню в полудневих та полуднево-східних землях Польщі“.

Цей тайний договір мав би бути інспірований французькою дипломатією в цілях звільнення Німеччини. (Укрбюро, Лондон).

Прийняття в королівському саді.

Дня 20. липня відбулося в саді королівської палати Бакінгем полуднєве прийняття на закінчення літнього сезону перед відходом королівського двора до Скотії.

На прийнятті було присутніх біля 10.000 осіб, між ними весь дипломатичний корпус і багато делегатів на економічну конференцію Королівська родина перебувала більше години зі своїми гостями. (Укрбюро, Лондон).

З життя української колонії в Манчестері.

Дня 18 червня ц. р. відбулися чергові загальні збори Українського Клубу в Манчестері, на яких вибрано нову управу, яка має урядувати до кінця цього року. До управи ввійшли: п. Ясиф Лісньовський, голова; п. Петро Таранський, місто-голова; п. Павло Комаринський, секретар; п. Антін Комаринський, окарбник. Членами Комітету вибрані: ап. А. Рущицький, Гр. Тарнавський, В. Марчук, Я. Завалинський, А. Чуман, В. Чучман і М. Чучман. (Укрбюро, Лондон).

Гітлер домагається співпраці церкви.

БЕРЛІН, 23. 7. ПАТ. В суботу вчором канцлер Гітлер виступив на радіову промову, в якій доказував потребу співділення між державою і християнськими церквами в заміну за охорону якої церкви домагаються від держави. Як держава не може ставитися байдужо до реальних справ, так і церквам — говорив Гітлер — не тільки бути байдужими супроти переми в політичному і національному житті. Тільки так він може думати, що побіда більшовиків випадула би на положення церкви. Політика церкви боротьби з більшовиками не адекватна розвитку більшовизму, оскільки би не протидіав йому націонал-соціалістичний рух. Тоді церкви мусять зайняти виразне становище супроти революційного руху з характером націонал-соціалістичної оборони. Канцлер висловив побажання, щоб взаємини між націонал-соціалістичною державою та євангельською церквою були утворені: подібно, як це сталося між Німеччиною і Ватиканом.

Штурмовики вбили безробітного.

БЕРЛІН, 24. 7. ПАТ. В місцевості Лесергузен гітлерівські штурмовики застрілили безробітного Яськовика. Як повідомляє бюро Копті, Яськовик, задержаний кількома штурмовиками, залягав гризку пошту. Тоді один штурмовик, щоб вилетіти напад, стрілив і половив Яськовика тупом на місці.

Університет на вигнанні

НЬЮ ЙОРК, 23. 7. ПАТ. Утворився тут комітет, зложений з визначних учених і ректорів вищих шкіл, що має помагати німецьким учням, вигнаним з краю. Перш усього комітет збирає пожертви на матеріальну допомогу вченим, яких позбавлено вартості праці. Рівночасно твориться „університет на вигнанні“, який має в осерді розвинути свою діяльність як вища школа де будуть викладати професори Німеччини.

Ліндберг на Гренландії.

КОПЕНГАГА, 24. 7. ПАТ. Ліндберг з жінкою осів у Годтаб на Гренландії. Це другий етап його воздушної подорожі до Європи, що має на меті устійнити шлях майбутній трансатлантичній авіації.

Проти гітлерівських і комуністичних часописів.

Союз графічного промислу в Австрії розіслав до друкарень об'явки, в якому закликає не друкувати націонал-соціалістичних і комуністичних часописів. Всі друкарні згодилися на

те. Наслідком того від 24. п. м. не вийде в Австрії ні один націонал-соціалістичний і комуністичний часопис.

На англійський вантажний корабель, що їхав з Пуерто (Мексик), до Агуе Дульче напало 4-ох озброєних бандитів; розбравши залог, забрали 22.000 песів і втікли безслідно. — Без огляду на крізу Марленбад має цього року не менше гостей, як у минулому: досі 14.000; тяжкі часи збільшують теж недугу. — У Парижі помер у 60-ім р. життя фільмовий артист Моріс Пренс, що в початках розвитку кіно мав світову славу коміка; його звали пізніше французьким Чепліном. — У Грузії на збіччях Кавбеку почали будувати обсерваторію, що лежатиме на 4000 м. висоті і буде найвищою у світі. — У віддалі 100 км. від рога Вірджинії корабель натрапив на останки потонулого пароплава „Меріда“ у 1911 р.; на ньому найшли скриньку з коронаційними дорожництвом мексиканського цисаря Максиміліана.

— **Ворог подружка.** 22. ц. м. англійська палача льордів радла над новим англійським законом, який хоче відібрати англійкам, що виходять за чужинця права англійського громадянства; досі вони не тратили цих прав. У дискусії над цим законом сказав теж своє різке слово 68-літній льорд Снелл, таке різке, якого давно вже не чули у стінах тієї зрівноваженої інституції. Льорд Снелл завзятий ворог подружка і домагався, щоб усіх, що женяться карати окремими законами. Казав він таке: „Взагалі не розумію, чому маємо карати англійку тому, що вона виходить за чужинця. Замість того повинна би існувати якась зразкова кара для тих, що женяться і через те позбавляють людство на довгий час своєї розумної співпраці. Взагалі не розумію, чому люди женяться. Гадаю, що єдине, чим можна розяснити собі це явище у тому, що мужчина попросту тратить голову, коли закохався і якийсь час стає зовсім дурний. Мужчин, що гублять себе і женяться, треба карати!“

Дописи.

ЧОРТКІВ.

Гімназія Р. Ш. В Чорткові існує гімназія Р. Ш. вже від 1911 р., але ще досі не має власного будинку. В останніх часах посвящали деякі одиниці багату працю для будови будинку гімназії і вселюдної школи. За починком тих одиниць громадяни чортківського повіту звели безплатно камінь на будівельну площу, закуплену жертвами громадянства переважно чортківського округу, і хотять розпочати будову, якщо кураторія Л. Ш. О. і тернопільське воєводство затвердять пляни будови. Є надія, що пляни будуть у короткому часі затверджені і тоді розпочнеться будова будинку вселюдної школи й гімназії.

Дня 26. червня відбувся перший іспит зрілості в тутешній гімназії. До іспиту допущено 13 кандидатів, з яких 6 респобовано при письмевній частині іспиту на тім року. До устного іспиту приступило 7 кандидатів, а саме: Бучинський Дмитро, Волощук Дарія, Ільницький Роман, Максимішин Михайло, Микитин Теодор, Сторожук Льонгин Євген, Чеховський Андрій Іван. Всі здали устний іспит зрілості одноголосно.

СПОРТ.

Трьома двохословними каяками рушила дня 20. с. ж. водна мандрієка членів „Союзу Батька“. Шлях веде Верешницею з Комарна, далі Дялстром до Заліщик. Бере участь в членів під проводом побр. Савица.

Мандрівникам до відома.

На помешинні під Гропою біля верха Шин-Іван збудував Шкрябляк з Ясенова Горішнього при сталі простору хату для мандрівників. Є там місце для 10 осіб. Виглядно можуть ночувати ті, що опинилися зійти на шляху Шин-Бене.

Порожня колісць стал на горішній Гаджінї заняті, так, що тяжко за нічліг. Треба сходити яких 2 км. до стай на допіншій частині Гаджінї.

Кого захопить літ або слота на Дунайці може жити недалеко плаз, що веде вниз на Пуретт. Дорослі над Вілім Черешом, попереріжана в кілометр, так, що треба обходити горами.

Перехід адовж Пробіної від Штукмару до напарку можливий, але при вірванні в 1927 р. кілометр рож не мошно, а сторожівна забита димками. Так переходити на ліворуч (геогр. шала сторожівна, так ставити військовий дорогий на Батоньку).

СТРИЙ. Погонь — Україна 3:0 (2:0).

Україна у звичайному складі. Змагання відбулися на новім стадіоні в Стрию. Погонь виграла м'ячем 3:0. Україна мала слабий день. Не найкраще грали: Бутель П і Кіплла. В Погоні добрий матч ідв 500.

Україна II — Віс 0:0.

В Україні II майліше оборонно три Микитин Крушівський — Дачинин.

Ситківкові змагання в Коломи.

В днях від 27. до 30. липня в. р. відбулися змагання на токах Сокола ситківкові змагання на території мистецтва Покуття, в яких взяли участь змагання місцеві члени ракет. Замісцеві гравці змогли взяти участь в цих змаганнях. Замісцеві змагання в мистецтві і удержання запевнені.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ:

„КРИТИКА“, щомісячний літературний, науковий, критичний і громадський журнал. Ч. 4. Львів. 1933. Липень. Рік I.

ПРОМИСЛОВО-ТОРГОВЕЛЬНИЙ ВІСНИК, щомісячний місячник, присвячений справам промислу, торгівлі та торговельній рекламі. Р. I. Ч. 1. Варшава. 1933. „СОЦІАЛ-ДЕМОКРАТ“, орган заводу української УОДРП. Подбарада 1933. Ч. XIII—XIV.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.
Театр нечинний з причини ферії.
Театр Різнородностей.
Вікторок 25. липня год. 8. веч. „Морфіна“.

Кіна.

АДРІА: „Демон смерті“.
АПОЛЛО: „Розкішна пригода“.
АТЛАНТИК нечинний до 15. серпня ц. р.
КАСІНО: „Прощання з гріхом“.
КОПЕРНИК: „На таємничій службі“.
МАРУСЕНЬКА: „На таємничій службі“.
МІРАЖ: „Мадонна-сатана“.
МУЗА: „Маски д-ра Фу-Ман-Чу“.
ПАЛАС: „Право до гріха“.
ПАН: „Муж з уваги“ і „Лобіда“.
ПАСАЖ: „Маски д-ра Фу-Ман-Чу“.
СТИЛЕВЕ нечинний з приводу реконструкції.
ХИМЕРА: „Сайта і тіни любови“.
УТІХА: „Голос пустини“ і „Рейн“.

Закордонне радіо.

Вікторок, 25. липня 1933.
Берлі (269,4) 20.30 Концерт; Штрасбург (345,2) 20.45 Симфонічний концерт; Ляйпциг (369,6) 16.00 Концерт; Сотенс (403,8) 21.10 Опера; Рим (441,2) 20.30 Оперетка; Відень (518,1) 20.30 Симфонічний концерт; Мінхен (532,9) 21.20 Симфонічний концерт; Харків (937,5) 8.00 Грамофон; 8.40, 16.30 Музика; 13.50 Концерт; Париж (1724,1) 20.00 „Аїда“ опера.

Середа, 26. липня 1933.

Берлі (269,4) 20.30 Скрипка; Мільано (331,4) 20.40 Оперетка; Штрасбург (345,2) 20.30 „Валькірія“ опера; Букарешт (394,2) 17.00, 18.15 Танцюва музика; Стокгольм (435,4) 19.30 Симфонічний концерт; Рим (441,2) 20.45 Концерт; Прага (486,6) 19.10 Флет; Відень (518,1) 17.10 Концерт солістів; Рига (526) 19.30 Концерт; Харків (937,5) 8.00, 16.20 Грамофон; 9.00, 10.30, 20.00 Музика; 13.50, 15.00 Концерт; Давентрі (1554,4) 15.15 Концерт; Кейтсбург (1634,9) Симфонічний концерт.

Пошкрюйте „Діло“.

Львівське радіо.

Вікторок, 25. липня 1933.
7.00, 12.05, 15.55, 18.15, 19.40, 21.10 Трансмисія з Варшави; 14.55, 15.15, 15.50, 17.15, 22.40 Грамофон; 15.10 Сільва рерум; 15.25 Господарський комунікат; 15.35 Збіжжєва біржа; 15.45 Протигазова ханліна; 17.55 Гра на фортеяні; 19.20 Весняна.

Середа, 26. липня 1933.

7.00, 12.05, 17.00, 18.15, 19.40, 22.25 Трансмисія з Варшави; 14.55, 15.15, 18.00, 19.05, 22.40 Грамофон; 15.10 Сільва рерум; 15.25 Господарський комунікат; 15.35 Збіжжєва біржа; 16.00 Концерт; 19.20 Весняна; 21.00 Радіо — дітям; 21.10 Концерт солістів; 22.00 Відчит мовою есперанто.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

ВІД 1-ого серпня буде ще кілька віленьких кімнат у віллі Учительської Громади в Яніні.
76 1—1

ШУКАЮ кімнату з харчем і поміч у науці. Листи під „Матурекст“.
77 1—1

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Український Хор Д. Котла.

Второк 25. VII. Рогатин.

Середа 26. VII. Черче.

Четвер 27. VII. Ходорів.

П'ятниця 28. VII. Жидачів.

БІРЖА.

ДОЛЯР.

У понеділок 24. липня Філія Польського Банку в полудні платила по 6.22 зол. за долар. На біржі плачево по 6.34 зол. за долар. Тенденція знижкова.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 24. 7. масло 2.90 зол., молоко 19 сот., сметана 90 сот., яєця 2.40 зол. за кошу. Тенденція на масло знижкова, на сметану удержана, на яєця і молоко слаба.

ЗБІЖЕ.

За 100 кг. льоко ст. нел. парітас 200 км. Ціни ринк.	ЗОЛОТИХ	
	від	до
Пшениця двірська	31:50	32:—
Пшениця збірна	29:50	30:—
Жито одноклас	19:50	19:75
Жито збірна	19:—	19:25
Ячмінь дзир. одноклас	16:50	17:—
Ячмінь на млино	15:50	16:—
Овес галицький	13:50	14:—
Овес замкоаний	12:25	12:75
Кукурудза краєва	18:50	19:50
Бароболь промисла	2:50	3:—
Фасоля біла	20:—	22:—
Фасоля колірова	13:—	14:—
Фасоля краса (з міш.)	17:—	18:—
Горох пів-Вікторія	24:—	26:—
Горох польовий	21:—	25:—
Вобик	10:50	11:—
Вика чорна	10:50	11:—
Вика сіра	9:—	9:50
Сіно солодке прасов.	6:50	7:50
Солона прасована	4:50	5:—
Гречка	15:50	16:—
Льон	38:—	40:—
Лубяк синій	8:75	9:—
Ріпак озимий	40:—	42:—
Вісілки житні	7:50	7:75
Вісілки пшеничні	8:75	9:—
Пшоно	30:—	31:—
Просо краєве	28:—	29:—
Макухи льняні	17:—	18:—
Коношинна черв. аз.	70:—	72:—
Мак синій	180:—	190:—
Мак синій	160:—	170:—

100 кг. льоко Львів

	від	до
Пшениця двірська	33:—	33:50
Пшениця збірна	31:—	31:50
Жито одноклас	21:50	21:75
Жито збірна	21:—	21:25
Ячмінь на млино	16:75	17:25
Овес збірний	12:50	13:—
Овес ошес. люксусова	65:—	65:50
Мука пшес. 65 проц.	46:—	47:—
Мука житня тип урал	39:—	39:50
Вісілки житні	7:75	8:—
Вісілки пшеничні	9:—	9:25
Крупні ячмінні крупні	30:—	32:—
Пшоно ч. I	46:—	48:—
Пеніак ч. 10	30:—	32:—
Сіно солодке кр. пр.	7:50	8:50

ПОДЯКА

З приводу смерті невідомого, що мав найкращим сином, братом, мужем і батьком, діставши ми з усіх сторін велике співчуття, що стали єдиною потіхою в цій горі. Дякуючи всім, які висловили пам'ять, уважимо своїм обов'язком відкрити прикладно у першій черзі і в численні, що прийшли до нас з останнім словом покая, зокрема його заука з Богом та о. парохом о. Юриком, що першим на суму мислив стисли відвідати осиротілу родину. Експеленції Митрополитом Шиньому за теплі слова переслани нам і в воду нашої втрапи. Нехай приймуть нас якнайшвидше водюку ті, що присутністю звеличили сумні моменти представники Української Параміної Репрезентації, У. Н. Д. О. Сторайських Адвокатів та Адвокатів лати у Львові, промовці, що промовили на вічну дорогу мого сина до глибини душі словами прощання найкращі моменти його життя і вільності: о. шамб. Юрик, ВПІ, м. шинський, д-р Вальо, пос. д-р В. Шевчик, д-р Гессель і д-р Л. Гамкін, ховенство, що численною участю і до похоронам святочної дова. І о. шамб. Юрик, о. Василіан Микола о. сов. Якович, о. Мадія, о. В. Яков. Я. Краснопера, о. С. Фітьо, о. Рин. Я. Чайковський, о. В. Кметь, о. Шест. о. В. Пришків і о. Степанів, що і в стра „Сокола“ м. Золочев; зокрема хай приймуть слова вільності д-р О. лужний, що за весь час довгої і нещасливої Покаяної спільної йому у хвилині радо з лікарською поміччю шті през. міста Золочева д-р Микола, що у тяжкій хвилині для родині опікувався нею, подбав за медичну Покаяної місце на цвинтарі і адміністратори прихрестів міста. Велику увагу Золочівщини, прихильників і вільності Покаяного, що склали вільні моменти та всім, що переслали нам свого співчуття ще раз сердечно в сибі.

Юлія Олександрівна, м. Шинь Олександрівна, дружина. Міла та Ахатій Дроздович Олена Олександрівна, Гринь Олександрівна, Цюпа, Ровен, ген Олександрівна, Марія, до та Дарія Рудинська.

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО“.

Розмір часопису: 3 шпальти текстів і 8 шпальт оголошень.

Дрібні оголошення від слова:

1 ж. односторонній або його місце в рубриці оголошень
1 ж. односторонній надіслано і некролог
1 ж. „а текст і новинка“
1 ж. „на першій сторінці“

матрихоніальні по
купно, продаж, винаєм і т. д.
шукають праці
слова товстих дружок подійшло.

Остання сторінка 1/1
1/2
1/4
1/8

Текстові сторони 30 проц. дорожче.

В. пеканію відповіли Олександр Костин

Видав Видавнича Сніжка „Діло“.

В. лужаків Вид Сніжка „Діло“, Львів, Ринк